

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 7 sierpnia 2014 r. – Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen przeciwko
Tomisławowi Trapkowskiemu**

(Sprawa C-378/14)

(2014/C 395/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen

Druga strona postępowania: Tomisław Trapkowski

Pytania prejudycjalne

1. Czy w przypadku, w którym osoba mieszkająca w jednym państwie członkowskim (w kraju) jest uprawniona do zasiłku na dzieci, które zamieszkują w innym państwie członkowskim (za granicą) wraz z drugim, żyjącym z tą osobą w separacji małżonkiem, należy stosować art. 60 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 987/2009⁽¹⁾ z tym skutkiem, że fikcja, zgodnie z którą do celów stosowania art. 67 i 68 rozporządzenia nr 883/2004⁽²⁾ uwzględnia się – w szczególności w odniesieniu do prawa danej osoby do ubiegania się o takie świadczenia – sytuację całej rodziny, tak jak gdyby wszystkie osoby zainteresowane podlegały ustawodawstwu danego państwa członkowskiego i miały miejsce zamieszkania w tym państwie, sprawia, iż prawo do zasiłku na dzieci przysługuje wyłącznie małżonkowi zamieszkującemu w innym państwie członkowskim (za granicą) z uwagi na to, że prawo krajowe pierwszego państwa członkowskiego (w kraju) stanowi, iż w przypadku kilku osób uprawnionych do zasiłku na dzieci prawo do ubiegania się o ten zasiłek ma ten rodzic, który przyjął dziecko do swojego gospodarstwa domowego?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy w okolicznościach faktycznych przedstawionych w pytaniu pierwszym art. 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia nr 987/2009 należy interpretować w ten sposób, że rodzicowi mieszkającemu w jednym państwie członkowskim (w kraju) przysługuje prawo do zasiłku na dzieci na podstawie prawa krajowego z uwagi na to, że zamieszkujący w innym państwie członkowskim (za granicą) drugi rodzic nie złożył wniosku o przyznanie zasiłku na dzieci?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi na pytanie drugie w okolicznościach przedstawionych w pytaniu pierwszym w ten sposób, że niezłożenie przez rodzica zamieszkującego w innym państwie członkowskim UE wniosku o przyznanie zasiłku na dzieci prowadzi do przejścia prawa do tego zasiłku na rodzica mieszkającego w kraju:

Po jakim czasie należy przyjąć, że zamieszkujący w innym państwie członkowskim UE rodzic nie „wykonuje” prawa do ubiegania się o zasiłek na dzieci w rozumieniu art. 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia nr 987/2009 z tym skutkiem, że przysługuje ono rodzicowi mieszkającemu w kraju?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. L 284, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. L 166, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd –
Warna (Bułgaria) w dniu 25 sierpnia 2014 r. – Wekos Trejd AD przeciwko Direktor na direkcija
„Obzwałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata
agencija za prichodite**

(Sprawa C-403/14)

(2014/C 395/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wekos Trejd AD

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obzawlwane i danycno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka administracyjna i orzecznictwo, zgodnie z którymi na sprzedawcy (wysyłającym na podstawie umowy przewozu) spoczywa obowiązek stwierdzenia prawdziwości podpisu nabywcy i wyjaśnienia, czy jest to podpis osoby reprezentującej spółkę – nabywcę, jej pracownika zajmującego odpowiednie stanowisko lub osoby upoważnionej, naruszają zasady neutralności podatkowej, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań?
- 2) Czy w wypadku takim jak niniejszy przepis art. 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ma bezpośrednią skuteczność i sąd krajowy może go stosować bezpośrednio?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s.1.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 czerwca 2014 r. w sprawie T-286/09 Intel Corporation przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 28 sierpnia 2014 r. przez Intel Corporation

(Sprawa C-413/14 P)

(2014/C 395/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Intel Corporation (przedstawiciele: D. M. Beard QC, A. N. Parr i R. W. Mackenzie, Solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Association for Competitive Technology, Inc.,

Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości lub w części zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części spornej decyzji;
- uchylenie lub znaczne obniżenie nałożonej grzywny;
- ewentualnie – przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sędem.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach pierwszego zarzutu odwołania, który dzieli się na trzy części, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd zastosował błędne kryteria prawne przy ocenie zgodności jej zachowania z art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG:

Sąd popełnił błąd, uznając, że omawiane zachowanie bezwzględnie mogło ograniczyć konkurencję, w związku z czym można było uznać je za sprzeczne z art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG bez potrzeby zbadania wszystkich stosownych faktów i towarzyszących okoliczności.